

Kỷ niệm vẫn còn đây. . . (Tiếp theo)

Nhờ có mục Kỷ Niệm Vẫn Còn Đây mà Doan đem vào vài hình ảnh của Nghiu, người bạn thân thương đã quá cố cách đây 27 năm và cũng nhờ vậy mà vài anh em trong Nhóm Khắc Lơ đang tản mác khắp 5 châu 4 bể đã tạm thời xum họp trên một trang giấy mang vào thêm những kỷ niệm của thời xa xưa lúc còn thanh thiếu niên khơi lại những kỷ niệm vàng son của tuổi trẻ đầy thơ mộng.

Mình thân chào các bạn Doan, Dũng, Thành và Toàn đã đóng góp hình ảnh cũng như ghi chép lại những kỷ niệm của Nhóm Khắc Lơ. Vậy còn biết bao nhiêu những Khắc Lơ khác nay ở đâu mà không thấy vào đây để đóng góp những kỷ niệm xưa thời còn ở Vientiane nhỉ?

Chuyến hành trình Hạ Lào năm 1967

(Hình: Toàn Dzốt phần 6)

Kỷ niệm chuyến hành trình bằng tàu xuôi Hạ Lào mà Doan cho hình ảnh vào phần số 2 làm mình cũng nhớ lại trong chuyến đi đó các bạn đã giao phó cho mình trách nhiệm lo ẩm thực ngày 3 bữa và quanh đi quẩn lại cũng chỉ xôi, chèo cà chua, ớt, tỏi, có khi chèo cà dái dê, và ngày nào tàu ghé các làng mạc đổ khách xuống hoặc cho khách mới lên tàu thì lại có dịp tản bộ vào làng để tìm mua cá. Ngày có cá thì anh em được thưởng thức món xôi với cá nướng chấm với nước mắm chanh ớt. Tuy thức ăn rất đơn sơ và thuần túy của người Lào nhưng bữa nào bữa nấy đều hết sạch. Trong nhóm 9 anh em Khắc Lơ thì có 2 đứa làm mình chú ý tới nhiều nhất đó

là Khắc Hiếu Dzêu, tuổi con Heo cho nên hắn ăn như heo và đem thức ăn vào bao tử của hắn nhiều hơn các Khắc khác trong các bữa ăn. Trong khi đó Khắc Nghìu Sleight, cũng tuổi con Heo thì lại ăn chậm chạp như rùa, bữa nào bữa nấy đều than vãn với đầu bếp:

- Ất ơi! làm ơn lần sau nấu nhiều hơn một tí. Không có bữa nào tao đủ no cả.

Lại một kỷ niệm nữa trong chuyến hành trình Hạ Lào này: có một buổi chiều tàu cập bến hơi sớm và ngủ lại đêm tại đó, các Khắc rủ nhau tắm. Hôm đó mình bị cảm hơi mệt, nên không tham gia tắm với các bạn và ngồi nhìn các bạn đùa trước đùa sau từ trên boong tàu nhảy xuống và bơi lội vui đùa. Toàn Dzốt mặc một cái quần xà-loỏn đứng trên boong tàu. Mình biết hắn không biết bơi nên chỉ đứng nhìn thôi. Tình cờ Khắc Chui (Sơn) từ dưới nước trèo lên boong tàu tiến về phía Toàn Dzốt rồi từ sau lưng Chui hất Toàn rớt xuống sông. Chui choa ời, đang mệt, mình thấy vậy mới chồm dậy chạy đến boong tàu kêu các bạn đang bơi ở dưới sông:

- Tụi bây ời cứu Toàn với! Nó bị rớt xuống sông.

Lúc đó Toàn đang chơi với, vùng vẫy cố gắng ngoi đầu lên khỏi mặt nước cho khỏi bị chìm. Nghìu và một vài bạn khác nghe tiếng cầu cứu và đã bơi đến cứu và kéo được Toàn vào bờ. Sơn Chui có lẽ tưởng là Toàn biết bơi nên đã đùa vui nhưng không ngờ đó là cái đùa nguy hiểm. Sau khi biết vậy mặt Chui tái mét thấy mà tội nghiệp...

Tàu ghé Thakhek và ở lại 2 đêm 1 ngày. Thakhek là nơi chôn nhau cắt rốn và lớn lên tại đây của Khắc Ất. Sau đêm đầu ngủ dưới tàu tại Thakhek, sáng hôm sau mình dẫn các bạn đi dạo chợ Thakhek để ăn sáng, tình cờ gặp lại mẹ Phận là người cùng xóm với mình trước kia. Mẹ bảo đã dọn đi khỏi xóm Ban Hiêng và đến ở xóm số 7 rồi, mời đến nhà chơi. Nhưng mình nói là về đây chơi với 8, 9 người bạn chứ không phải đi một mình và hẹn mẹ dịp khác.

Tối đêm thứ 2 các bạn bảo:

- Ất ơi, dẫn tụi tao đi khu nhà thổ được không?

Đã 7 năm qua mình bỏ Thakhek đi Vientiane lúc mới 14 tuổi, có biết gì về nhà thổ, nhà gỗ. Nhưng cũng nhớ mang máng khi còn đi học có khi đi ngang qua nhà máy cưa ngay gần con suối nghe nói có một nhà thổ (ổ điểm) nên cố gắng dẫn các bạn

đến đó. Các bạn như vớ được vàng tha hồ chọn em. Thấy các bạn bận bịu đang mua vui, mình liền trốn đi một mình đến xóm số 7 để gặp gia đình mẹ Phận. Xóm số 7 cũng chẳng lớn bao nhiêu, gặp bất cứ ai mình liền hỏi nhà mẹ Phận là họ chỉ cho. Vào nhà trong khi cả gia đình mẹ vừa ăn cơm tối xong. Ngồi trò chuyện đến quên cả giờ giấc. Khi từ giã để về tàu thì anh con rể của mẹ lấy xe gắn máy chở mình về đây.

Xuống đến tàu thì cũng vừa lúc các bạn cũng đã vừa về đến nơi. Một trong mấy đứa bạn hạch hỏi:

- Ất ơi, tụi tao chờ mày và tìm mãi không thấy mày ở đâu? Nên tụi tao mò đường mới về đây.

Mình đành nói dối:

- Thì tao cũng ở đó chứ đi đâu. Tao ra thì chúng mày đã bỏ tao đi về hết rồi.

.....

Sáng hôm sau tàu nhổ neo và xuôi dòng sông hướng về Savannakhet...

Đến đây xin nhường lại cho các bạn Khác khác tiếp tục kể chuyện: Savannakhet và Paksé của Nhóm Khác Lơ...

Ất